

Vastustaja: Commission for Communications Regulation

Menethusse astujad: Vodafone Ireland Limited, Three Ireland (Hutchinson) Limited, Three Ireland Services (Hutchinson) Limited

Eelotsuse küsimused

Kas olukorras, kus:

- (i) telekommunikatsiooniturg on liberaliseeritud ja turul tegutseb mitu telekommunikatsiooniteenuste osutajat;
- (ii) riigi reguleeriv asutus on valinud ühe teenuseosutaja (edaspidi „universaalteenuse osutaja“) täitma universaalteenuse osutamise kohustusi;
- (iii) riigi reguleeriv asutus on kindlaks teinud, et universaalteenuse osutamise kohustuste täitmisega on seotud positiivne netokulu (edaspidi „universaalteenuse osutamise kohustuste netokulu“), ning
- (iv) riigi reguleeriv asutus on kindlaks teinud, et universaalteenuse osutamise kohustuste netokulu on võrreldes universaalteenuse osutamise kohustuste netokulu turuosaliste vahel jagamise mehhanismi loomise halduskuludega oluline;

on riigi reguleerival asutusel, kui ta peab vastavalt universaalteenuse direktiivis 2002/22 (¹) sätestatud kohustustele kaaluma, kas universaalteenuse osutamise kohustuste netokulu on universaalteenuse osutaja koorma kandmise võimet arvestades ülemäärane, arvestades kõiki teda iseloomustavaid asjaolusid, nagu tema seadmete tase, majanduslik ja finantsolukord ning tema turuosa (nagu on osutatud kohtuotsuse Base (C-389/08) punktis 42), direktiivide kohaselt lubatud arvestada selle hindamise käigus ainult universaalteenuse osutajat iseloomustavaid asjaolusid/tema olukorda, või peab ta hindama universaalteenuse osutajat iseloomustavaid asjaolusid/tema olukorda võrreldes tema konkurentidega asjakohasel turul?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ, universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT 2002, L 108, lk 51; ELT eriväljaanne 13/29, lk 367).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Erfurt (Saksamaa) 18. augustil 2021 – UM versus Daimler AG

(Kohtuasi C-506/21)

(2021/C 431/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Erfurt

Põhikohtuasja pooled

Hageja: UM

Kostja: Daimler AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2007/46/EÜ (¹) artikli 18 lõige 1, artikli 26 lõige 1, artikkel 46 koosmõjus määruse (EÜ) nr 715/2007 (²) artiklitega 4, 5 ja 13 järgivad ka eesmärki kaitsta sõidukite ostjate huve ja vara? Kas sellega on hõlmatud ka sõiduki ostja huvi hoiduda ostmast sõidukit, mis ei ole kooskõlas liidu õiguse nõuetega, eelkõige sellist sõidukit, millesse on paigaldatud keelatud katkestusseade määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 5 lõike 2 tähenduses?
2. Kas liidu õigusest, eelkõige tõhususe põhimõttest ja põhiõigustest ning looduse enese õigustest tuleneb, et sõiduki ostjal on õigus esitada sõiduki tootja vastu tsiviilõiguslikku kahju hüvitamise nõuet iga kord, kui sõiduki tootja on enda süül (hooletusest või tahtlikult) lasknud turule sõiduki, millesse on paigaldatud keelatud katkestusseade määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 5 lõike 2 tähenduses?

3. Kas liidu õigusega, eelkõige ETL artikliga 267 koosmõjus ELL artikli 19 lõikega 1 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 on vastuolus sellised Saksa õigusnormid nagu ZPO (tsiviilkohtumenetluse seadustik) § 348 lõige 3 ja seda puudutav kohtupraktika, kuivõrd nende tõttu on eelotsusetaotluse esitamine Euroopa Kohtule keerulisem, aeganõudvam või võimatu? Kas see on nii ka kohtuniku erapooletust reguleerivate Saksa õigusnormide nagu ZPO § 42 puhul?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiv 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmetike kinnituse kohta (raamdirektiiv) (ELT 2007, L 263, lk 1).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust (ELT 2007, L 171, lk 1).

Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia, SL, Puma Retail AG 18. augustil 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 9. juuni 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-781/16: Puma jt versus komisjon

(Kohtuasi C-507/21 P)

(2021/C 431/10)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia, SL, Puma Retail AG (esindajad: *adcovaten* E. Vermulst, J. Cornelis)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tühistada komisjoni 18. augusti 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/1395 (¹), komisjoni 13. septembri 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/1647 (²) ja komisjoni 28. septembri 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/1731 (³); ja
- mõista Euroopa Komisjonilt apellantide kasuks välja apellatsioonimenetluse kohtukulud ja Üldkohtu kohtuasja T-781/16 kohtukulud

või teise võimalusena,

- saata kohtuasi tagasi uueks arutamiseks Üldkohtus; ja
- otsustada apellatsioonimenetluse ja esimese astme kohtu menetluse kulude üle hiljem.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitavad apellandid kolm väidet.

Esiteks ei käsitletud vaidlustatud kohtuotsuses apellantide esimest väidet sisuliselt, mistõttu rikkus Üldkohus põhjendamiskohustust.

Teiseks kohaldatai vaidlustatud kohtuotsuses valesid õiguslikke kriteeriume osas, milles käsitleti apellantide kolmanda väite raames esitatud etteheidet, et vaidlustatud määrused rikkusid proportsionaalsuse põhimõtet.